

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 14 czerwca 2024 r.

D/LE.UH.8361.29.2024

ZPO

Marika Imalska
PRACOWNIA FRYZJERSKA
MARIKA IMALSKA
ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego nr 16,
63 – 900 Rawicz
Adres do doręczeń:
ul. Andrzeja Kmicica nr 15, lok. 9
63 – 900 Rawicz

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na Marike Imalską, przedsiębiorcę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: PRACOWNIA FRYZJERSKA MARIKA IMALSKA, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego nr 16, 63 – 900 Rawicz, NIP: 6991889956, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za uwidocznienie cen w miejscu świadczenia usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1 ustawy. Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 1 do 8 marca 2024 r., kontrolę w salonie fryzjerskim zlokalizowanym w Rawiczu przy ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego nr 16, prowadzonym przez przedsiębiorcę Marike Imalską, przedsiębiorcę działającym pod firmą: PRACOWNIA FRYZJERSKA MARIKA IMALSKA, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego nr 16, 63 – 900 Rawicz.

Podczas kontroli dokonano między innymi oceny prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach świadczonych usług. W miejscu ogólnodostępnym i dobrze

widocznym dla konsumentów – przy stoliku dla klientów umieszczony był cennik. W cenniku uwidocznione było 21 pozycji z cenami za usługi fryzjerskie. W cenniku przy 11 pozycjach, ceny nie były podane w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości, przy usługach zamieszczono ceny ze znakiem „+”, tj.:

1. Strzyżenie męskie	40 zł +
2. Tonowanie	60 zł +
3. Dekoloryzacja	120 zł +
4. Sauna	50 zł +
5. Ampulki	45 zł +
6. Kanapki	900 zł +
7. Strzyżenie Damskie krótkie włosy	40 zł +
8. Strzyżenie włosy długie	50 zł +
9. Kreatyna Kaszmirowa	150 zł +
10. Kreatyna Prostująca	200 zł +
11. Koloryzacja Włosy krótkie	120 zł +

Powyższy sposób uwidocznienia cen nie spełnia wymagań określonych w § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. *w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) zwanego dalej „rozporządzeniem” i stanowi naruszenie przepisu art. 4 ust. 1 ustawy, a w konsekwencji godzi w interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy: *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.*

Ponadto zgodnie z § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia *„1. Ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową. 2. Przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać wszystkie elementy składowe ceny.”*

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 -5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”*

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 6 maja 2024 r., zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 20 maja 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa.

Strona w odpowiedzi przesłała pismo z „informacją o wysokości obrotów i przychodów za rok 2023”, czyniąc zadość wezwaniu zawartemu w ww. piśmie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy w 2023 r., które to informacje stanowią jedną z dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy.

Podstawą prawną do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę dyspozycję art. 189f § 1 Kpa, stwierdzając, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie tego przepisu. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkującego obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy przez uwidocznienie cen w miejscu świadczenia usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości dla 11 z 21 określonych w cenniku cen oferowanych usług, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Stwierdzone w następstwie kontroli uchybienia godzą w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwiają mu porównanie cen.

Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione jednoznaczne informacje o cenie usługi umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen usług, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Nadto, wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia, zawierającego informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innemu podmiotowi lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcje administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń

kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (zoczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na uwidocznieniu cen świadczonych usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen świadczonych usług w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili salon przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 pkt 1 – 4 ustawy „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 – 5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania ze celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 – 5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”

Dokonując zatem oceny stopnia, skali i wagi naruszeń obowiązków ustawowych w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował działanie przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązujących przepisów w stopniu znacznym. Przedsiębiorca nie uwidoczniał bowiem w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości cen dla 11 z 21 pozycji opłat świadczonych usług, pozbawiając konsumenta możliwości porównania cen.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględniono, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniał ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona potencjalnie mogła uzyskać takie korzyści, ale także ponieść stratę. Strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie przesłanej przez stronę informacji o wysokości obrotów i przychodów za rok 2023.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

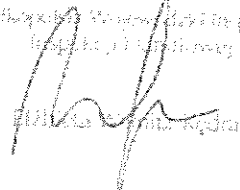
Zgodnie z treścią art. 7 ust. 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Połączenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konsumentów i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej skt. poczt. Nr 254, 60-987 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2503 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona
2. a a
3. BA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

[Illegible handwritten text]